

ПОДНОШЕЊЕ ПРИЈАВЕ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ НА ОСНОВУ ПИСМА О НАМЕРИ ИЛИ КАДА НА ДРУГИ НАЧИН УЧЕСНИЦИ НА ТРЖИШТУ ПОКАЖУ ОЗБИЉНУ НАМЕРУ ЗА ЗАКЉУЧЕЊЕ УГОВОРА

Сваки учесник на тржишту који користи могућност подношења пријаве концентрације на основу озбиљне намере за спровођење концентрације, односно за закључење уговора, може то учинити у било којем року након што таква намера буде и формално исказана (потписивањем писма о намери, меморандума, сагласности воља или на други начин који претходи радњи из члана 63. става 1. Закона о заштити конкуренције). Подносиоцу пријаве, у тим случајевима, неће бити изречена мера процесног пенала ако не поднесе пријаву концентрације у року из члана 63. став 1. Закона.

Комисија наглашава да документ који би у наведеним примерима представљао правни основ, односно акт о концентрацији, мора бити резултат сагласности воља свих учесника у планираној концентрацији, што значи да га сви учесници у концентрацији морају потписати.

Комисија указује на то да, приликом подношења пријаве концентрације на основу озбиљне намере, учесници на тржишту преузимају ризик свих последица које могу наступити услед спровођења концентрације након закључења уговора, односно акта који представља коначан правни основ за спровођење концентрације. Уколико се писмо о намери (или други акт у којем је исказана озбиљна намера за спровођење концентрације) разликује од коначног уговора, закљученог након доношења решења Комисије којим се одобрава пријављена концентрација, учесници у концентрацији се суочавају са ризиком спровођења концентрације супротно донетом решењу Комисије.

То значи да у случају измене писма о намери и његове неусаглашености са коначним уговором у погледу чињеница на којима је Комисија засновала своје решење (учесници у концентрацији, врста концентрације, начин преузимања контроле, релевантно тржиште, тржишни удели и сл.), учесници у концентрацији морају да поднесу нову пријаву. Комисија истовремено напомиње да у случају било какве измене у спровођењу концентрације која је обухваћена писмом о намери, не постоји могућност да се измени донето решење у складу са новим околностима. Све наведено се, при томе, не односи само на подношење пријаве на основу писма о намери, већ и у свим другим случајевима спровођења одобрене концентрације.

Учесници на тржишту који искористе право да поднесу пријаву концентрације након исказане озбиљне намере за спровођење концентрације, могу да предложе Комисији да одложи објављивање решења донетог по пријави концентрације у скраћеном поступку, у складу са Одлуком о начину објављивања аката и о замени, односно изостављању (анонимизацији) података у актима Комисије за заштиту конкуренције.

Такође, Комисија наглашава да је њена пракса да се захтев за заштиту података подноси Комисији благовремено, односно пре доношења решења о дозвољености концентрације (непосредно уз подношење саме пријаве, или у најкраћем разумном року након подношења пријаве). Уколико би се захтев поднео након доношења решења, Комисија неће сносити одговорност за насталу евентуалну штету услед објављивања решења у којем нису замењени, односно изостављени (анонимизирани) подаци. Комисија и овом приликом напомиње да се захтев за заштиту података може поднети у складу са чланом 45. Закона, у свим случајевима подношења пријаве концентрације, без обзира на врсту акта о концентрацији.